DZIENNIK URZĘDOWY WOJEWÓDZTWA ŁÓDZKIEGO

Łódź, dnia 30 października 1987 r. Nr 14 Poz. 91—96

TREŚĆ

Zarządzenia Prezydenta Miasta Łodzi

91

ZARZĄDZENIE NR 37/87 PREZYDENTA MIASTA ŁODZI

z dnia 30 września 1987 r.

w sprawie szczegółowego opisu granic miasta Łodzi

Na podstawie § 2 uchwały Nr XXVII/161/87 Rady Narodowej Miasta Łodzi z dnia 29 czerwca 1987 r. w sprawie zmiany granic miasta Łodzi (M.P. z 1987 r. Nr 25, poz. 205) oraz rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 20 grudnia 1945 r. o zmianie granic miasta Łodzi (Dz.U. z 1946 r. Nr 4, poz. 35)

zarządza się, co następuje:

§ 1.1. Ustala się przebieg granicy miasta Łodzi po włączeniu uchwałą Nr XXVII/161/87 Rady Narodowej Miasta Łodzi z dnia 29 czerwca 1987 r. obszarów wsi:

1) do dzielnicy Bałuty: Romanów o powierzchni 124,85 ha, Sokołów o powierzchni 351,64 ha, Zimna Woda o powierzchni 248,30 ha, część obszaru wsi Szatonia o powierzchni 53,00 ha, Nowe Moskule o powierzchni 161,72 ha, Nowy Imielnik o powierzchni 288,31 ha, Wilanów o powierzchni 221,46 ha i część obszaru wsi Nowe Łagiewniki o powierzchni 80,00 ha;

2) do dzielnicy Górna: Wiskitno o powierzchni 568,55 ha, Wiskitno A Las o powierzchni 208,81 ha, Łaskowice o powierzchni 583,32 ha, Bronisin o powierzchni 300,19 ha i Huta Szklana o powierzchni 263,84 ha;

3) do dzielnicy Polesie: część obszaru miasta Konstantynowa Łódzkiego o powierzchni 330,00 ha, część obszaru wsi Antoniew o powierzchni 70,00 ha, obszarów wsi Huta Jagodnica o powierzchni 103,00 ha, Jagodnica o powierzchni 134,04 ha i Lublinek o powierzchni 176,85 ha;

4) do dzielnicy Widzew: Andrzejów o powierzchni 408,54 ha, Feliksin o powierzchni 596,89 ha, Nery o powierzchni 118,87 ha, Sąsieczno o powierzchni 209,57 ha, Mileszki o powierzchni 487,31 ha, Nowosolna o powierzchni 1576,93 ha i Wiączyń Górny o powierzchni 342,53 ha.

2. Szczegółowy przebieg granicy miasta Łodzi z uwzględnieniem postanowień ust. 1, ustala się w sposób następujący: Od punktu granicznego powstałego z przecięcia północnej granicy m. Łodzi ze wschodnią granicą m. Zgierza i południową granicą wsi Nowe Łagiewniki, początkowo granica biegnie linią łamaną w kierunku zachodnim, a następnie północno-zachodnim środkiem rzeki Bzury wzdłuż wschodniej granicy m. Zgierza do punktu przecięcia z północnym skrajem szosy Zgierz — Stryków i dalej północnym skrajem tej szosy wzdłuż południowej granicy wsi Nowe Łagiewniki do przecięcia z granicą wsi Skotniki i dalej południową granicą tejże wsi, początkowo północnym skrajem szosy Zgierz — Stryków, a następnie od przecięcia z drogą przechodzącą przez wieś Nowe Łagiewniki, linią łamaną do punktu przecięcia z granicą wsi Kiełmina w gm. Stryków. Z punktu tego granica m. Łodzi biegnie południowo-zachodnią granicą wsi Kiełmina, początkowo wschodnim skrajem drogi polnej, a następnie miedzą do punktu przecięcia z zachodnią granicą wsi Dobra — Nowiny. Od tego punktu granica m. Łodzi biegnie wzdłuż południowej granicy wsi Dobra — Nowiny, początkowo północnym skrajem drogi polnej w kierunku południowo-wschodnim do przecięcia z drogą lokalną Nowe Moskule — Dobra, a dalej linią łamaną do punktu przecięcia z zachodnią granicą wsi Stary Imielnik i dalej biegnie w kierunku południowo-wschodnim do szosy Łódź — Stryków, przecina ją i biegnie granicą wsi Stary Imielnik, początkowo miedzą w kierunku wschodnim, a następnie zachodnim skrajem drogi polnej biegnącej w kierunku południowo-wschodnim do punktu przecięcia z południową granicą wsi Kalonka w gm. Nowosolna. Od tego punktu granica m. Łodzi biegnie w kierunku południowo-zachodnim, północnym skrajem drogi polnej do punktu przecięcia z granicą wsi Kopanka i dalej w tym samym kierunku północną granicą wsi Kopanka, stanowiącą południowy skraj drogi polnej do punktu przecięcia z szosą Wilanów — Kopanka. Od tego punktu granica biegnie wzdłuż zachodniej, a następnie południowo-zachodniej granicy wsi Kopanka, zachodnim skrajem drogi polnej, a następnie miedzą do szosy Łódź — Kopanka do punktu granicznego powstałego z przecięcia granic: m. Łodzi, miejscowości Wilanów i Nowosolna stanowiących część gruntów m. Łodzi i wsi Kopanka.

Od wyżej opisanego punktu granicznego, granica m. Łodzi biegnie w kierunku północno-wschodnim południową granicą wsi Kopanka, którą stanowi początkowo południowy skraj drogi Łódź — Grabina, a następnie miedzą do punktu przecięcia z granicą wsi Grabina i dalej południową granicą wsi Grabina do szosy Nowosolna — Grabina, przecina ją i biegnie do punktu przecięcia z granicą wsi Janów, wchodzącą w skład obrębu Byszewy, a następnie południową granicą obrębu Byszewy do punktu przecięcia z drogą polną Janów — Stare Skoszewy.

Opisany punkt graniczny jest wspólny dla czterech miejscowości: Janów, Plichtów, Natolin i Nowosolna. Od tego punktu granica biegnie w kierunku południowym zachodnią granicą wsi Natolin, przecinając szosę Nowosolna — Stare Skoszewy, a następnie szosę Łódź — Brzeziny, dochodzi do gruntów Lasów Państwowych — Nadleśnictwo Grotniki wchodzących w skład obrębu Wiączyń Dolny, dalej granica biegnie zachodnią granicą obrębu Wiączyń Dolny w kierunku południowym, najpierw południowym skrajem szosy Łódź — Brzeziny, a następnie wschodnim skrajem drogi polnej odchodzącej od tejże szosy i dochodzi do punktu przecięcia z północnym skrajem szosy Nowosolna — Andrespol, który stanowi jednocześnie początek granicy pomiędzy Wiączyniem Dolnym i Górnym. Z tego punktu granica biegnie wschodnim skrajem szosy Nowosolna — Andrespol, a następnie skręca na południowy zachód i biegnie północnym brzegiem rowu odchodzącego od tejże szosy, dochodzi do punktu przecięcia z granicą miejscowości Sąsieczno stanowiącej część gruntów m. Łodzi, po czym skręca w kierunku wschodnim i biegnie do punktu przecięcia z zachodnią granicą wsi Bedoń. Od tego punktu granica m. Łodzi biegnie zachodnią granicą wsi Bedoń — Wieś i Bedoń Przykościelny, początkowo wyraźną miedzą, a następnie wschodnim skrajem drogi polnej do punktu przecięcia z granicą wsi Andrespol, dalej zachodnią granicą wsi Andrespol w kierunku południowym, przecinając teren PKP relacji Łódź-Fabryczna — Koluszki, a następnie Łódź-Chojny — Koluszki i dalej wschodnim skrajem drogi polnej do punktu przecięcia z granicą miejscowości Feliksin stanowiącej część gruntów m. Łodzi, po czym zachodnim skrajem drogi polnej do punktu przecięcia z granicą wsi Wiśniowa Góra. Od tego punktu granica m. Łodzi biegnie zachodnią granicą wsi Wiśniowa Góra w kierunku południowo-zachodnim, zachodnim skrajem drogi polnej do punktu przecięcia z granicą wsi Stróża, następnie zachodnią granicą wsi Stróża, którą stanowi wschodni skraj drogi polnej na odcinku do przecięcia z szosą Wiskitno — Stróża, a dalej zachodnim skrajem tej drogi do punktu przecięcia z granicą wsi Giemzów w gm. Brójce.

Od tego punktu granica m. Łodzi biegnie północną granicą wsi Giemzów w kierunku zachodnim do rzeki Ner i dalej środkiem rzeki w kierunku północnym do przecięcia z drogą polną, po czym południowym skrajem tej drogi, a dalej miedzą, do punktu przecięcia z granicą wsi Stefanów. Stąd początkowo północną, a następnie zachodnią granicą wsi Stefanów w kierunku zachodnim, a dalej południowym do drogi Wiskitno — Bronisin, następnie wschodnim skrajem drogi do punktu przecięcia z granicą wsi Bronisin Dworski w gm. Rzgów.

Od tego punktu nowa granica biegnie północną granicą wsi Bronisin Dworski w kierunku zachodnim południowym brzegiem rowu do drogi Wiskitno — Bronisin, następnie zachodnim skrajem tej drogi i miedzą do punktu przecięcia z granicą wsi Grodzisko. Tu granica załamuje się w kierunku północnym i wschodnią granicą wsi Grodzisko — stanowiącą początkowo wschodni brzeg rowu, a następnie miedzą — do punktu przecięcia z granicą m. Łodzi.

Od tego punktu granica biegnie w kierunku zachodnim północną granicą wsi Grodzisko linią łamaną do punktu przecięcia ze wschodnią granicą wsi Starowa Góra i dalej południową, a następnie zachodnią granicą wsi Starowa Góra początkowo linią łamaną do ul. Zagłoby i dalej północnym skrajem ul. Zagłoby do wschodniego skraju szosy Łódź — Piotrków Trybunalski, następnie przecina ją i linią łamaną dochodzi do wschodniej linii regulacyjnej ul. Wiekowej. W punkcie tym załamuje się i biegnie na południe wschodnią linią regulacyjną ul. Śniadeckich do punktu przecięcia z południowym skrajem ul. Laskowej, który stanowi jednocześnie punkt przecięcia z granicą wsi Stara Gadka. Dalej biegnie na zachód początkowo lewym skrajem ul. Laskowej, a następnie miedzą, przecina szosę Łódź — Rzgów i południowym skrajem ul. Zastawnej do punktu przecięcia ze wschodnią granicą miejscowości Nowa Gadka. Stąd linią łamaną do punktu przecięcia ze wschodnim skrajem drogi Łódź — Wola Zaradzyńska, stanowiącym jednocześnie wschodnią granicę miejscowości Kolonia Wola Zaradzyńska — stanowiącej część gruntów wsi Ksawerów — następnie załamuje się i biegnie na północny zachód i linią łamaną dochodzi do wschodniego skraju ul. Wschodniej, stanowiącej wschodnią granicę wsi Ksawerów.

Dalej granica biegnie północną granicą wsi Ksawerów, początkowo północnym skrajem ulicy Mały Skręt do przecięcia z zachodnim skrajem ulicy Zachodniej, tu załamuje się i biegnie na południe zachodnim skrajem ul. Zachodniej do punktu przecięcia z drogą polną stanowiącą północną granicę PGR Widzew, stanowiącego część gruntów wsi Ksawerów. Załamuje się na zachód i dalej biegnie południowym skrajem tej drogi polnej do punktu przecięcia z północną granicą m. Pabianic.

Stąd biegnie w kierunku zachodnim początkowo północnym skrajem drogi polnej, a po przecięciu szosy Łaskowice — Pabianice południowym skrajem tej drogi do wschodniej granicy wsi Szynkielew. Tu załamuje się na północny zachód i linią łamaną stanowiącą północno-wschodnią granicę wsi Szynkielew dochodzi do południowej granicy wsi Gorzew. Dalej granica m. Łodzi biegnie na północny zachód linią łamaną, przecinając teren PKP relacji Pabianice — Łódź do punktu przecięcia ze wschodnią granicą wsi Okołowice, odcinek ten stanowi wschodnią granicę wsi Gorzew.

Od tego punktu granica biegnie wschodnią, a następnie północną granicą wsi Okołowice, początkowo na północ linią łamaną, przecina rzekę Ner i dochodzi do drogi polnej, po czym wschodnim skrajem tej drogi do punktu przecięcia z południową granicą miejscowości Lublinek stanowiącej część gruntów m. Łodzi, następnie wschodnią granicą miejscowości Lublinek do drogi polnej i wschodnim skrajem tej drogi do punktu przecięcia z północnym skrajem drogi Okołowice — Srebrna. Dalej granica skręca na południowy zachód i biegnie północnym skrajem drogi Okołowice — Srebrna do punktu przecięcia z północnym brzegiem rowu okalającego rzekę Ner, następnie granica skręca na północny wschód i biegnie wschodnim brzegiem rowu, a następnie linią łamaną do punktu granicznego powstałego z przecięcia granic: m. Łodzi, m. Konstantynowa Łódzkiego i północnej granicy wsi Okołowice. Od tego punktu granica m. Łodzi biegnie na północny wschód południowo-wschodnią granicą m. Konstantynowa Łódzkiego początkowo linią łamaną, a następnie północnym skrajem drogi leśnej do punktu przecięcia z ul. Kolejową położoną w m. Konstantynowie Łódzkim, następnie przecina ulicę Kolejową i biegnie północnym skrajem ul. Wschodniej do przecięcia z ulicą Południową, dalej biegnie wschodnim skrajem tej ulicy do przecięcia z ul. Mokrą, następnie południowym skrajem ul. Mokrej do przecięcia z ul. Krakowską i dalej północnym skrajem drogi polnej do punktu przecięcia z drogą polną łączącą ul. Kościelną z ul. Nowy Józefów.

W punkcie tym granica m. Łodzi załamuje się i biegnie na południe wschodnim skrajem drogi polnej łączącej ul. Kościelną z ul. Nowy Józefów odcinkiem długości ok. 200 m, tu załamuje się i biegnie na wschód północnym skrajem drogi polnej, przecina bocznicę PKP i biegnie dalej do punktu przecięcia z drogą polną, gdzie załamuje się na północ i biegnie zachodnim skrajem tej drogi do wschodniej granicy m. Konstantynowa Łódzkiego.

Tutaj załamuje się w kierunku północnym i linią ła-

maną wschodnią granicą miasta Konstantynowa Łódzkiego dochodzi do punktu przecięcia ulicy 22 lipca z ul. Graniczną. Od tego punktu granica biegnie wschodnim skrajem ul. Ceramicznej do punktu przecięcia z północną granicą m. Konstantynowa Łódzkiego, załamuje się i dalej biegnie na północny zachód północną granicą m. Konstantynowa Łódzkiego, początkowo miedzą, a następnie północnym skrajem ul. Srebrna — Dąbrowa do punktu przecięcia z ul. Spółdzielczą, stanowiącego jednocześnie punkt graniczny: m. Łodzi, m. Konstantynowa Łódzkiego i miejscowości Dąbrowa, stanowiącej część gruntów m. Konstantynowa Łódzkiego.

Dalej biegnie wschodnią i północną granicą miejscowości Dąbrowa w kierunku północnym, początkowo wschodnim, a później południowym brzegiem rowu do granicy miejscowości Huta Jagodnica stanowiącej część gruntów m. Łodzi, po czym skręca na zachód i biegnie południowym brzegiem rowu do granicy miejscowości Niesięcin stanowiącej część gruntów m. Konstantynowa Łódzkiego, następnie skręca na północ i biegnie wschodnią granicą miejscowości Niesięcin, przecinając szosę Niesięcin — Łódź i Konstantynów Łódzki — Zgierz (ulica Szczecińska) do punktu przecięcia z granicą wsi Rąbień. Od tego punktu granica biegnie wzdłuż południowo-wschodniej granicy wsi Rąbień w kierunku wschodnim, linią łamaną do punktu przecięcia z granicą wsi Antoniew i dalej południową granicą wsi Antoniew do zachodniego skraju szosy Konstantynów Łódzki — Zgierz, tu załamuje się i biegnie na północny wschód skrajem szosy Konstantynów Łódzki — Zgierz, przecina ulicę Rąbieńską i dochodzi do północnej granicy wsi Antoniew. Dalej biegnie północną granicą wsi Antoniew, początkowo miedzą, a następnie północnym skrajem drogi polnej do punktu przecięcia ze wschodnią granicą wsi Rąbień, następnie północno-wschodnią granicą wsi Rąbień, początkowo północnym, a następnie południowym skrajem drogi polnej do punktu przecięcia z południową granicą miejscowości Romanów, stanowiącą część gruntów m. Łodzi. Od tego punktu granica m. Łodzi biegnie północną granicą wsi Rąbień, linią łamaną w kierunku zachodnim, a następnie południowym, po czym załamuje się i biegnie w kierunku zachodnim, a następnie północnym i dochodzi do przecięcia z północnym skrajem drogi polnej Romanów — Rąbień „AB".

Z tego punktu granica biegnie północnym skrajem tej drogi, następnie załamuje się w kierunku północnym i dochodzi do drogi polnej, przecina ją i dalej biegnie południowym skrajem drogi w kierunku zachodnim do szosy Aleksandrów Łódzki — Konstantynów Łódzki, a dalej w kierunku północno-zachodnim wschodnim skrajem tej szosy do punktu granicznego: miejscowości Szatonia stanowiącej część gruntów m. Aleksandrowa Łódzkiego, wsi Rąbień „AB" i m. Łodzi.

Od tego punktu granica m. Łodzi biegnie na wschód południową granicą miejscowości Szatonia, którą stanowi środek rowu do punktu przecięcia ze wschodnią granicą działek nr nr 230 i 142 obrębu Szatonia. Tu załamuje się na północ i wschodnią granicą działek nr nr 230 i 142 obrębu Szatonia, przecina szosę Łódź — Poddębice i dochodzi do punktu przecięcia z północną granicą miejscowości Zimna Woda stanowiącej część gruntów m. Łodzi. Z punktu tego biegnie wschodnią granicą miejscowości Szatonia, linią łamaną początkowo w kierunku północno-wschodnim, po czym skręca na północ i dochodzi do punktu, który wyznacza przecięcie granic: miejscowości Zimna Woda, Szatonia i wsi Kolonia Brużyca. Od opisanego punktu granica m. Łodzi biegnie w kierunku wschodnim północnym skrajem drogi Kolonia Brużyca — Łódź do punktu przecięcia ze wschodnią granicą wsi Kolonia Brużyca.

Tu załamuje się i biegnie na północ, a następnie skręca na wschód do punktu przecięcia z drogą polną łączącą miejscowości Zimna Woda — Piaskowice, dalej biegnie zachodnim skrajem tej drogi, początkowo w kierunku północnym, po czym skręca na wschód i biegnie miedzą do rzeki Sokołówki, załamuje się w kierunku południowo-wschodnim i środkiem rzeki Sokołówki dobiega do punktu przecięcia granic: miejscowości Piaskowice, Sokołów i Zimna Woda. Od tego punktu granica m. Łodzi biegnie w kierunku wschodnim początkowo południową granicą miejscowości Piaskowice stanowiącej część gruntów m. Zgierza, granicę tę stanowi środek rowu, a dalej południowo-zachodnią granicą m. Zgierza początkowo w kierunku wschodnim środkiem rowu, następnie załamuje się i biegnie na południe linią łamaną do punktu granicznego, w którym przecinają się granice: m. Łodzi, m. Zgierza i miejscowości Sokołów, stanowiącej część gruntów m. Łodzi.

Od tego punktu granica biegnie w kierunku północno-wschodnim południową granicą m. Zgierza linią łamaną, przecina ulicę Liściastą i dochodzi do drogi leśnej, załamuje się i biegnie w kierunku wschodnim północnym skrajem do końca drogi, przecinając ul. Szczecińską, po czym załamuje się i biegnie linią łamaną, początkowo w kierunku północno-wschodnim, a następnie południowo-wschodnim i ponownie północno-wschodnim do punktu przecięcia z terenem PKP relacji Łódź-Kaliska — Zgierz i dalej w tym samym kierunku do punktu przecięcia z ul. Zgierską, a następnie w tym samym kierunku do terenu PKP relacji Zgierz — Łódź-Widzew i dalej do przecięcia z ul. Krecią.

W tym punkcie granica załamuje się i biegnie na północny wschód odcinkiem długości około 200 m przecinając ul. Łabędzią, po czym załamuje się na wschód i dalej biegnie północnym brzegiem rowu do przecięcia z ul. Przepiórczą, a następnie do przecięcia ze środkiem rzeki Bzury. Tu załamuje się i biegnie na północ środkiem rzeki Bzury, po czym na przedłużeniu ul. Jaskółczej załamuje się w kierunku zachodnim, a następnie północno-zachodnim i dochodzi do punktu granicznego opisanego na początku.

§ 2. Wykonanie zarządzenia powierza się Głównemu Geodecie Wojewódzkiemu.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1988 r. i podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Łódzkiego.

Prezydent Miasta

Jarosław Pietrzyk

92

ZARZĄDZENIE NR 38/87 PREZYDENTA MIASTA ŁODZI

z dnia 30 września 1987 r.

w sprawie szczegółowego opisu granic miasta Konstantynowa Łódzkiego

Na podstawie § 2 uchwały Nr XXVII/162/87 Rady Narodowej Miasta Łodzi z dnia 29 czerwca 1987 r. w sprawie zmiany granic miast: Aleksandrowa Łódzkiego, Konstantynowa Łódzkiego, Ozorkowa, Pabianic i Zgierza (M.P. z 1987 r. Nr 26, poz. 209) w związku z art. 16 ust. 2 ustawy z dnia 20 lipca 1983 r. o systemie rad narodowych i samorządu terytorialnego (Dz.U. Nr 41, poz. 185 z późniejszymi zmianami)

zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się przebieg granicy miasta Konstantynowa Łódzkiego po włączeniu uchwałą Nr XXVII/162/87 Rady Narodowej Miasta Łodzi z dnia 29 czerwca 1987 r. obszarów wsi: Dąbrowa o powierzchni 64,00 ha, Niesięcin o powierzchni 430,00 ha, Kolonia Rszew o powierzchni 108,00 ha i Rszew o powierzchni 231,65 ha, w sposób następujący:

Od punktu granicznego powstałego z przecięcia granic trzech miejscowości: wsi Rąbień, miejscowości Huta Jagodnica stanowiącej część gruntów m. Łodzi i miejscowości Niesięcin stanowiącej część gruntów m. Konstantynowa Łódzkiego, granica biegnie zachodnią granicą miejscowości Huta Jagodnica, linią łamaną na południe do punktu przecięcia z północną granicą miejscowości Dąbrowa, stanowiącej część gruntów m. Konstantynowa Łódzkiego, przecinając po drodze szosę Zgierz — Pabianice i szosę Niesięcin — Łódź. W punkcie tym granica załamuje się na wschód i biegnie południową granicą miejscowości Huta Jagodnica, stanowiącą południowy brzeg rowu do przecięcia z rzeką Jasieniec i dalej w tym samym kierunku południowym brzegiem rowu — odcinkiem długości około 200 m, po czym załamuje się na południe i biegnie wschodnim brzegiem rowu do punktu przecięcia z północnym skrajem drogi polnej. Punkt ten stanowi przecięcie granic m. Łodzi, m. Konstantynowa Łódzkiego i miejscowości Dąbrowa.

Od tego punktu biegnie północnym skrajem drogi polnej w kierunku wschodnim, przecinając ul. Boczną i dochodząc do punktu przecięcia ze wschodnim skrajem ul. Granicznej, załamuje się na południe i biegnie wschodnim skrajem tej ulicy do przecięcia z północnym skrajem ul. 22 Lipca. Dalej biegnie linią łamaną w kierunku południowym, przecinając ul. Armii Czerwonej, dochodząc do punktu przecięcia z południowym skrajem ul. Kościelnej i dalej linią łamaną do przecięcia z zachodnim skrajem ul. Smulsko, a następnie zachodnim skrajem ul. Smulsko do punktu przecięcia z północnym skrajem drogi polnej, tu załamuje się na zachód i biegnie północnym skrajem drogi polnej, przecina bocznicę PKP i dochodzi do wschodniego skraju drogi łączącej ul. Kościelną z ul. Nowy Józefów, dalej na północ odcinkiem około 200 m stanowiącym wschodni skraj drogi polnej do punktu przecięcia z drogą polną. W punkcie tym granica załamuje się i biegnie na zachód północnym skrajem drogi do przecięcia z ulicą Krakowską i dalej południowym skrajem ul. Mokrej do punktu przecięcia z ul. Południową. Tu załamuje się i biegnie na południe wschodnim skrajem ul. Południowej do ul. Wschodniej, następnie załamuje się na południowy zachód i biegnie początkowo północnym skrajem ul. Wschodniej, przecina ul. Kolejową, a następnie północnym skrajem drogi leśnej i dalej linią łamaną dochodzi do punktu granicznego: m. Konstantynowa Łódzkiego, m. Łodzi i wsi Okołowice.

Od tego punktu granica m. Konstantynowa Łódzkiego biegnie w kierunku północno-zachodnim, północną granicą wsi Okołowice, początkowo południowym brzegiem rowu, a następnie północnym brzegiem rzeki Ner do punktu przecięcia z szosą Pabianice — Zgierz, dalej wschodnim skrajem szosy Pabianice — Zgierz odcinkiem około 470 m w kierunku południowo-zachodnim, dochodząc do punktu granicznego powstałego z przecięcia granic miejscowości Józefów stanowiącej część gruntów m. Konstantynowa Łódzkiego i wsi Florentynów w woj. sieradzkim. Tutaj granica załamuje się na północny zachód i biegnie granicą woj. sieradzkiego, początkowo miedzą, a następnie południowym skrajem drogi polnej Józefów — Lutomiersk do północno-zachodniego narożnika działki nr 304 położonej w miejscowości Bechcice Kolonia. W tym miejscu przyjmuje kierunek północny, przecina drogę Józefów — Lutomiersk i biegnie zachodnim skrajem drogi Bechcice Kolonia — Mirosławice do północno-wschodniego narożnika działki nr 108 na mapie wsi kol. Bechcice, tu załamuje się na wschód i biegnie północną granicą działki nr 122 położonej we wsi Kol. Bechcice, przecina rzekę Ner i południowym brzegiem rzeki Ner biegnie do drogi polnej oznaczonej nr 188 na mapie wsi Mirosławice.

Od tego miejsca granica biegnie zachodnim skrajem tej drogi, a następnie zachodnim skrajem działki nr 247 do działki nr 205 i dalej w kierunku północnym granicą działek nr 205 i 206 do drogi Konstantynów Łódzki — Lutomiersk, przecina ją i biegnie jej północnym skrajem do południowo-wschodniego narożnika działki nr 109, dalej granica przebiega w kierunku północnym wschodnią granicą działek 109, 110, 111 do drogi polnej prowadzącej do wsi Babiczki obecnie ul. Wodociągowa. Tutaj granica załamuje się w kierunku północno-wschodnim i biegnie południowym skrajem ul. Wodociągowej i dalej prostą do punktu granicznego: m. Konstantynowa Łódzkiego, obrębu Niesięcin stanowiącego część gruntów m. Konstantynowa Łódzkiego i wsi Babiczki w woj. sieradzkim.

Od tego punktu granica m. Konstantynowa Łódzkiego biegnie południowo-wschodnią granicą wsi Babiczki w woj. sieradzkim, początkowo w kierunku północnym linią łamaną, a następnie załamuje się i biegnie na wschód północnym skrajem drogi leśnej do punktu przecięcia z drogą Żabiczki — Krzywiec. W punkcie tym granica załamuje się i biegnie linią łamaną początkowo na południe, następnie na wschód i ponownie na północ do punktu przecięcia z północnym skrajem drogi okalającej kompleks lasów PGL Nadleśnictwo Grotniki. Stąd biegnie na wschód południową granicą wsi Krzywiec, początkowo linią łamaną, a następnie skrajem drogi Ignacew (w woj. sieradzkim) — Krzywiec do punktu przecięcia z zachodnią granicą miejscowości Rszew, stanowiącej część gruntów m. Konstantynowa Łódzkiego i dalej północnym skrajem drogi Ignacew — Niesięcin do punktu przecięcia z granicą miejscowości Niesięcin, a następnie linią łamaną, południowo-wschodnią granicą wsi Krzywiec do punktu granicznego: wsi Krzywiec i Rąbień oraz miasta Konstantynowa Łódzkiego.

Od tego punktu granica biegnie południową granicą wsi Rąbień w kierunku wschodnim, początkowo linią łamaną, a następnie południowym skrajem drogi polnej do punktu przecięcia z szosą Konstantynów Łódzki — Aleksandrów Łódzki i dalej linią łamaną w kierunku północno-wschodnim do punktu granicznego opisanego na początku.

§ 2. Wykonanie zarządzenia powierza się Głównemu Geodecie Wojewódzkiemu.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1988 r. i podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Łódzkiego.

Prezydent Miasta
Jarosław Pietrzyk

93

ZARZĄDZENIE NR 39/87
PREZYDENTA MIASTA ŁODZI
z dnia 30 września 1987 r.

w sprawie szczegółowego opisu granic miasta Aleksandrowa Łódzkiego

Na podstawie § 2 uchwały Nr XXVII/162/87 Rady Narodowej Miasta Łodzi z dnia 29 czerwca 1987 r. w sprawie zmiany granic miast: Aleksandrowa Łódzkiego, Konstanty-

nowa Łódzkiego, Ozorkowa, Pabianic i Zgierza (M.P. z 1987 r. Nr 26, poz. 209) w związku z art. 16 ust. 2 ustawy z dnia 20 lipca 1983 r. o systemie rad narodowych i samorządu terytorialnego (Dz.U. Nr 41, poz. 185 z późniejszymi zmianami)

zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się przebieg granicy miasta Aleksandrowa Łódzkiego po włączeniu uchwałą Nr XXVII/162/87 Rady Narodowej Miasta Łodzi z dnia 29 czerwca 1987 r. obszarów wsi: Brużyca Wielka o powierzchni 204,00 ha, Franin o powierzchni 137,90 ha, Piaskowa Góra o powierzchni 101,37 ha, część obszaru wsi Szatonia o powierzchni 120,00 ha i obszaru wsi Wierzbno o powierzchni 253,00 ha, w sposób następujący:

Od punktu granicznego powstałego z przecięcia granic wsi Łobódź i Ruda-Bugaj oraz miejscowości Wierzbno, stanowiącej część gruntów m. Aleksandrowa Łódzkiego, znajdującego się na północnym skraju szosy Łódź — Poddębice, granica m. Aleksandrowa Łódzkiego biegnie południową i wschodnią granicą wsi Ruda-Bugaj na południowy wschód, północnym skrajem szosy do punktu przecięcia z rowem granicznym, załamuje się na północ i biegnie wschodnim brzegiem rowu, tu załamuje się i biegnie linią łamaną początkowo na wschód, następnie skręca na południe, po czym skręca na północny wschód, by następnie skręcić na północ, dalej na wschód do punktu przecięcia ze skrajem szosy Brużyczka-Księstwo — Aleksandrów. Z tego punktu granica biegnie południowym skrajem drogi polnej w kierunku wschodnim, przecinając szosę Ruda-Bugaj — Aleksandrów Łódzki i dochodzi do przecięcia ze wschodnią granicą wsi Ruda-Bugaj. Tu załamuje się na północ i biegnie wschodnim skrajem drogi polnej do punktu przecięcia z drogą Ruda-Bugaj — Brużyca Wielka, dalej granica biegnie linią łamaną w kierunku północnym, następnie zachodnim i ponownie północnym do przecięcia z rzeką Bzurą.

Od tego punktu granica biegnie na wschód, południową granicą wsi Brużyczka-Księstwo, początkowo południowym brzegiem rzeki Bzury do punktu przecięcia z rowem melioracyjnym, po czym skręca na północny wschód i biegnie linią łamaną do punktu, w którym przecinają się granice: wsi Brużyczka Mała, wsi Brużyczka-Księstwo i m. Aleksandrowa Łódzkiego. Z tego punktu granica biegnie południową granicą wsi Brużyczka Mała na wschód północnym brzegiem rowu, przecina szosę Aleksandrów Łódzki — Grotniki i dochodzi miedzą do rzeki Bzury. Dalej granica biegnie północnym brzegiem rzeki Bzury, dochodząc do punktu granicznego wspólnego dla miejscowości: m. Aleksandrów Łódzki, wsi Brużyczka Mała i Kolonia Brużyca.

Od tego punktu granica biegnie zachodnią granicą kol. Kolonia Brużyca w kierunku południowym, odcinkiem prostym przecinając rzekę Bzurę, następnie drogę Aleksandrów Łódzki — Kolonia Brużyca i dochodzi do szosy Aleksandrów Łódzki — Zgierz, tu załamuje się na północny wschód i biegnie dalej południowym skrajem szosy Aleksandrów Łódzki — Zgierz, po czym skręca w kierunku południowym i biegnie zachodnim skrajem drogi granicznej pomiędzy wsią Brużyczka Mała a miejscowościami Brużyca Wielka i Franin, stanowiącymi części gruntów m. Aleksandrowa Łódzkiego, dochodzi do drogi polnej stanowiącej północną granicę miejscowości Szatonia, stanowiącej część gruntów m. Aleksandrowa Łódzkiego, załamuje się i biegnie na wschód północnym skrajem tej drogi do punktu granicznego: m. Aleksandrowa Łódzkiego, kol. Kolonia Brużyca i m. Łodzi.

Od tego punktu biegnie zachodnią granicą miejscowości Zimna Woda, stanowiącej część gruntów m. Łodzi w kierunku południowym, linią łamaną do północnego skraju szosy Łódź — Poddębice. Z tego punktu granica biegnie w kierunku południowo-zachodnim wschodnią granicą działek nr 142 i nr 230 położonych w obrębie miejscowości Szatonia, odcinając w ten sposób wschodnią część miejscowości Szatonia stanowiącą część gruntów m. Łodzi, do punktu przecięcia ze środkiem rowu będącym północną granicą miejscowości Romanów, stanowiącej część gruntów m. Łodzi. Dalej granica biegnie na zachód, północną granicą miejscowości Romanów, środkiem rowu do punktu przecięcia ze wschodnim skrajem szosy Aleksandrów Łódzki — Konstantynów Łódzki. Opisany punkt graniczny należy do: m. Aleksandrowa Łódzkiego, m. Łodzi i obrębu Rąbień „AB".

Stąd biegnie północną i zachodnią granicą obrębu Rąbień „AB" w kierunku zachodnim, najpierw przecina szosę Aleksandrów Łódzki — Konstantynów Łódzki, a następnie północnym skrajem drogi polnej Piaskowa Góra — Szatonia biegnie do punktu przecięcia z zachodnią granicą miejscowości Szatonia stanowiącą część gruntów m. Aleksandrowa Łódzkiego i dalej południowym skrajem tej drogi w kierunku zachodnim do punktu odległego około 250 m. Tu załamuje się na południe, a następnie na zachód i dochodzi do przecięcia ze wschodnim skrajem drogi Rąbień „AB" — Aleksandrów Łódzki. Dalej granica biegnie wschodnim skrajem opisanej drogi odcinkiem długości około 110 m, po czym załamuje się i biegnie linią łamaną początkowo w kierunku zachodnim, a następnie południowym przecinając szosę Wola Grzymkowa — Rąbień i ponownie zachodnim do punktu przecięcia z drogą polną łączącą miejscowość Piaskowa Góra stanowiącą część gruntów m. Aleksandrowa Łódzkiego i wieś Rąbień „AB", dalej wschodnim skrajem tej drogi dochodzi do szosy Wola Grzymkowa — Rąbień, a następnie skręca na zachód i biegnie południowym skrajem tej szosy do punktu granicznego: wsi Rąbień „AB" i Wola Grzymkowa oraz miejscowości Piaskowa Góra.

Od tego punktu granica m. Aleksandrowa Łódzkiego biegnie wschodnią granicą wsi Wola Grzymkowa w kierunku północno-zachodnim, linią łamaną do punktu przecięcia z szosą Lutomiersk — Aleksandrów Łódzki, przecina ją i dalej biegnie w tym samym kierunku początkowo linią łamaną, a następnie południowym skrajem drogi polnej do szosy Placydów — Aleksandrów Łódzki, dalej południowym brzegiem rowu do punktu granicznego: wsi Łobódź i Placydów oraz miejscowości Wierzbno stanowiącej część gruntów m. Aleksandrowa Łódzkiego.

Z tego punktu biegnie wschodnią granicą wsi Łobódź, linią łamaną okalającą kompleks lasów PGL Nadleśnictwo Grotniki początkowo na północny wschód, po czym załamuje się i biegnie na północny zachód, dalej skręca na północ, dochodząc do punktu przecięcia z północnym skrajem szosy Łódź — Poddębice opisanym na początku.

§ 2. Wykonanie zarządzenia powierza się Głównemu Geodecie Wojewódzkiemu.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1988 r. i podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Łódzkiego.

Prezydent Miasta
Jarosław Pietrzyk

94

ZARZĄDZENIE NR 40/87
PREZYDENTA MIASTA ŁODZI

z dnia 30 września 1987 r.

w sprawie szczegółowego opisu granic miasta Ozorkowa

Na podstawie § 2 uchwały Nr XXVII/162/87 Rady Narodowej Miasta Łodzi z dnia 29 czerwca 1987 r. w sprawie zmiany granic miast: Aleksandrowa Łódzkiego, Kon-

stantynowa Łódzkiego, Ozorkowa, Pabianic i Zgierza (M.P. z 1987 r. Nr 26, poz. 209) w związku z art. 16 ust. 2 ustawy z dnia 20 lipca 1983 r. o systemie rad narodowych i samorządu terytorialnego (Dz.U. Nr 41, poz. 185 z późniejszymi zmianami)

zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się przebieg granicy miasta Ozorkowa po włączeniu uchwałą Nr XXVII/162/87 Rady Narodowej Miasta Łodzi z dnia 29 czerwca 1987 r. obszarów wsi: Biedaszków o powierzchni 19,00 ha, Gębice o powierzchni 113,21 ha, Krzeszew Rządowy o powierzchni 194,47 ha i Krzeszew Szlachecki o powierzchni 73,40 ha, w sposób następujący:

Od punktu przecięcia granicy gminy Parzęczew, którą jednocześnie stanowi północno-wschodnia granica obrębu Bibianów z zachodnią granicą m. Ozorkowa i południowo--wschodnią granicą obrębu Śliwniki, granica m. Ozorkowa biegnie w kierunku północno-zachodnim, zachodnim skrajem drogi Ozorków — Wróblew do punktu przecięcia z południową granicą obrębu Wróblew, którą stanowi środek rowu. W punkcie tym granica załamuje się i biegnie na wschód do przecięcia ze wschodnim skrajem drogi Ozorków — Wróblew, dalej wschodnim skrajem tej drogi w kierunku północnym do przecięcia ze środkiem rowu, stanowiącego granicę obrębu Wróblew. Z tego punktu granica biegnie na wschód początkowo środkiem rowu, a następnie linią łamaną do punktu przecięcia granic: m. Ozorkowa, wsi Wróblew i miejscowości Gębice stanowiącej część gruntów m. Ozorkowa. Od tegu punktu granica m. Ozorkowa biegnie na północ środkiem rowu do przecięcia z południowym skrajem drogi Ozorków — Borszyn, tu załamuje się i dalej południowym skrajem opisanej drogi w kierunku wschodnim do przecięcia ze wschodnią linią regulacyjną szlaku PKP Kutno — Łódź, tu ponownie załamuje się i biegnie wschodnią stroną terenu PKP do punktu przecięcia ze wschodnim skrajem szosy Łęczyca — Ozorków.

Od tego punktu granica m. Ozorkowa biegnie wschodnim skrajem szosy Łęczyca — Ozorków na północny zachód do punktu przecięcia ze wschodnią stroną drogi Ozorków — — Leśmierz, a następnie wschodnią stroną tej drogi w kierunku północno-wschodnim przecinając obwodnicę „Trasa nr 1" do punktu przecięcia z miedzą stanowiącą granicę pomiędzy działkami: nr 92/1 położoną w miejscowości Gębice a działką nr 81 położoną we wsi Cedrowice.

Z punktu tego granica biegnie odcinkiem prostym na wschód do przecięcia ze wschodnim skrajem drogi Ozorków-Cedrowice, a następnie wschodnim skrajem tej drogi w kierunku północnym odcinkiem prostym około 40 m do punktu przecięcia z południowym brzegiem rowu. Dalej granica skręca w kierunku wschodnim biegnąc południowym brzegiem rowu do przecięcia ze wschodnim brzegiem rowu granicznego. W punkcie tym granica załamuje się i biegnie linią łamaną w kierunku południowym, wschodnim brzegiem rowu, przecinając obwodnicę — „Trasa nr 1" do punktu przecięcia z południowym skrajem drogi Ozorków — Cedrowice. Punkt ten stanowi jednocześnie przecięcie się granic: m. Ozorkowa, miejscowości Gębice i wsi Cedrowice.

Od tego punktu granica biegnie południową granicą wsi Cedrowice, którą stanowi początkowo południowy skraj drogi Ozorków — Cedrowice, a następnie zachodni brzeg rzeki Bzury do punktu przecięcia z północnym brzegiem rowu melioracyjnego.

Z punktu tego granica biegnie na wschód, północnym brzegiem rowu przecinając obwodnicę „Trasa nr 1" i drogą Ozorków — Opalanki dochodząc do punktu granicznego trzech miejscowości: m. Ozorków, wsi Cedrowice i wsi Maszkowice. Od tego punktu linia graniczna biegnie zachodnią granicą wsi Maszkowice — prosto na południowy-wschód do punktu przecięcia z północnym skrajem obwodnicy „Trasa nr 1", następnie północnym skrajem „Trasy nr 1" do punktu przecięcia z granicą obrębu Helenów. Dalej zachodnią granicą obrębu Helenów, początkowo północnym skrajem „Trasy nr 1", odcinkiem długości około 280 m, a następnie w tym samym kierunku linią prostą do punktu przecięcia z północnym skrajem drogi Ozorków — Modlna. Stąd północnym skrajem drogi polnej Ozorków — Sokolniki okalającej las miejski do punktu przecięcia z granicą obrębu Sokolniki Las. Z punktu tego granica biegnie zachodnią granicą obrębu Sokolniki Las, którą stanowi północny skraj drogi polnej Ozorków — Sokolniki na odcinku do skrzyżowania z drogą Sokolniki Las — Aleksandria i dalej zachodnim skrajem tej drogi do punktu przecięcia z północnym brzegiem rowu. Punkt ten stanowi przecięcie granic trzech miejscowości: m. Ozorkowa, obrębu Sokolniki Las i wsi Aleksandria. Od tego punktu granica biegnie zachodnią granicą wsi Aleksandria, początkowo północnym brzegiem rowu na zachód do przecięcia ze wschodnim skrajem obwodnicy „Trasa nr 1", a następnie na południowy wschód wschodnią stroną obwodnicy „Trasy nr 1" do punktu przecięcia z granicą wsi Słowik gm. Zgierz i dalej północno-zachodnią granicą wsi Słowik, którą stanowi linia łamana biegnąca w kierunku południowo-zachodnim poprzez obwodnicę „Trasa nr 1" do punktu przecięcia z granicą obrębu Wiktorów i dalej północną granicą wsi Wiktorów do punktu przecięcia z granicą wsi Kowalewice. Granicę tę początkowo stanowi południowy brzeg rowu na odcinku długości około 20 m, dalej biegnie w kierunku południowym miedzą do punktu przecięcia z zachodnim skrajem drogi polnej, po czym zachodnim skrajem tej drogi do skrzyżowania, a następnie jej południowym skrajem do punktu przecięcia z drogą Ozorków — Wiktorów.

Od tego punktu granica biegnie prostą w kierunku północno-zachodnim do punktu przecięcia ze wschodnim brzegiem rowu stanowiącym granicę wsi Kowalewice.

Od tego punktu granica biegnie na północny-zachód, północną granicą wsi Kowalewice, odcinkiem prostym długości około 740 m stanowiącym środek rowu, przecinając drogę polną Krzeszew Rządowy — Kowalewice, po czym skręca na północ i biegnie odcinkiem linii prostej długości około 300 m do przecięcia ze środkiem rzeczki Starówki i dalej w kierunku północnym środkiem Starówki do punktu przecięcia z południowym brzegiem rowu stanowiącym jej dopływ. Z tego punktu granica biegnie w kierunku południowo-zachodnim południowym brzegiem rowu i dalej odcinkiem linii prostej długości około 750 m do punktu przecięcia z zachodnim skrajem szosy Ozorków — Grotniki.

Tu załamuje się i biegnie na południowy-zachód odcinkiem prostej do punktu przecięcia granic: obrębu Bibianów, wsi Kowalewice w gm. Parzęczew oraz m. Ozorkowa.

Od tego punktu granica m. Ozorkowa biegnie wschodnią granicą obrębu Bibianów, którą stanowi początkowo linia łamana biegnąca miedzą na północny-zachód do punktu przecięcia ze wschodnią linią regulacyjną szlaku PKP Łódź-Kutno, następnie na zachód, północnym skrajem drogi polnej i dalej wschodnim skrajem tej drogi na północny-zachód. Tu droga skręca w kierunku zachodnim do punktu przecięcia z zachodnim skrajem drogi Śliwniki — — Chociszew i dalej zachodnim skrajem tej drogi w kierunku północnym do punktu granicznego opisanego na początku.

§ 2. Wykonanie zarządzenia powierza się Głównemu Geodecie Wojewódzkiemu.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1988 r. i podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Łódzkiego.

Prezydent Miasta
Jarosław Pietrzyk

95

ZARZĄDZENIE NR 41/87
PREZYDENTA MIASTA ŁODZI
z dnia 30 września 1987 r.

w sprawie szczegółowego opisu granic miasta Pabianic

Na podstawie § 2 uchwały Nr XXVII/162/87 Rady Narodowej Miasta Łodzi z dnia 29 czerwca 1987 r. w sprawie zmiany granic miast: Aleksandrowa Łódzkiego, Konstantynowa Łódzkiego, Ozorkowa, Pabianic i Zgierza (M.P. z 1987 r. Nr 26, poz. 209) w związku z art. 16 ust. 2 ustawy z dnia 20 lipca 1983 r. o systemie rad narodowych i samorządu terytorialnego (Dz.U. Nr 41, poz. 185 z późniejszymi zmianami)

zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się przebieg granicy miasta Pabianic po włączeniu uchwałą Nr XXVII/162/87 Rady Narodowej Miasta Łodzi obszarów wsi: Karolew o powierzchni 114,47 ha, Klimkowizna o powierzchni 151,75 ha, Nowa Wola o powierzchni 150,21 ha, Rypułtowice o powierzchni 313,36 ha, PGR Sereczyn o powierzchni 53,96 ha i Dąbrowa o powierzchni 46,83 ha, w sposób następujący:

Od punktu przecięcia południowego skraju ulicy 15 Pułku Piechoty Wilków, którędy jednocześnie biegnie granica województwa sieradzkiego, z południowym skrajem szosy Łódź — Sieradz, granica m. Pabianic biegnie prostą w kierunku zachodnim przecinając szosę Łódź-Sieradz, następnie teren PKP trasy Łódź-Sieradz dochodząc do punktu przecięcia z południowym skrajem drogi wiejskiej, stanowiącym północną granicę wsi Chechło I w woj. sieradzkim. Z punktu tego granica biegnie w kierunku zachodnim, południowym skrajem drogi wiejskiej, a następnie załamuje się i biegnie w kierunku południowym, zachodnim skrajem tej drogi do punktu przecięcia granic: wsi Wincentów i Chechło I w woj. sieradzkim oraz miejscowości Klimkowizna stanowiącej część gruntów m. Pabianic. W punkcie tym granica załamuje się i biegnie na północny-zachód, północnym skrajem drogi polnej do punktu przecięcia się z zachodnim skrajem drogi Dobroń — Piątkowisko.

Punkt ten stanowi również przecięcie się granic: wsi Wymysłów Francuski i wsi Wincentów w woj. sieradzkim oraz miejscowości Klimkowizna. Dalej granica biegnie w kierunku północno-wschodnim, zachodnim skrajem drogi Dobroń — Piątkowisko odcinkiem prostym długości ok. 950 m, dochodząc do punktu przecięcia z granicą gruntów wsi Piątkowisko. W punkcie tym kończy swój bieg również granica województwa sieradzkiego.

W dalszym ciągu granica m. Pabianic biegnie południową, a następnie wschodnią granicą wsi Piątkowisko, którą stanowi początkowo wschodni skraj drogi Dobroń — — Piątkowisko na odcinku około 250 m, po czym skręca w kierunku południowo-wschodnim i biegnie linią łamaną do punktu przecięcia z północnym skrajem drogi wiejskiej. Tu załamuje się i biegnie dalej północnym skrajem tej drogi do punktu przecięcia z rowem melioracyjnym, a następnie północnym brzegiem tego rowu do punktu przecięcia granic m. Pabianic, miejscowości Klimkowizna i wsi Piątkowisko. W opisanym punkcie granicznym, granica skręca w kierunku północno-wschodnim i biegnie prostą przecinając szosę Lutomiersk — Pabianice do punktu przecięcia z granicą wsi Petrykozy, którą stanowi południowy brzeg rowu.

Od opisanego punktu granica biegnie południowo-wschodnią granicą wsi Petrykozy i stanowi ją początkowo południowy brzeg rowu na odcinku około 470 m, a następnie skręca w kierunku północnym i biegnie miedzą długości około 300 m, po czym skręca w kierunku północno-wschodnim i dochodzi do przecięcia z zachodnim skrajem szosy Pabianice — Konstantynów Łódzki. Punkt ten jest jednocześnie punktem granicznym: m. Pabianic, wsi Petrykozy i wsi Szynkielew.

Z opisanego punktu granica biegnie południową, a następnie wschodnią granicą wsi Szynkielew, początkowo linią łamaną do punktu przecięcia z terenem PKP relacji Pabianice — Łódź, a następnie odcinkiem prostym, w kierunku północno-wschodnim, przecinając drogę Pabianice — — Górka Pabianicka do punktu przecięcia ze wschodnim brzegiem rzeki Dobrzynki. Tu załamuje się i biegnie dalej wschodnim brzegiem rzeki Dobrzynki do punktu przecięcia z północnym brzegiem rowu melioracyjnego, stanowiącego jej dopływ.

Z tego punktu granica biegnie na południowy-wschód, północnym brzegiem rowu odcinkiem długości około 250 m, po czym załamuje się i biegnie w kierunku północnym miedzą do punktu przecięcia z południowym skrajem drogi polnej. Punkt ten stanowi punkt graniczny: wsi Szynkielew, miejscowości Łaskowice stanowiącej część gruntów m. Łodzi i miejscowości Rypułtowice stanowiącej część gruntów m. Pabianic.

Od opisanego punktu granica m. Pabianic biegnie na wschód, południowym skrajem drogi polnej, przecina szosę Pabianice — Łaskowice i dalej, w tym samym kierunku, północnym skrajem drogi polnej do punktu przecięcia ze środkiem rowu stanowiącego granicę miejscowości Widzew stanowiącej część gruntów wsi Ksawerów. W punkcie tym granica załamuje się i biegnie zachodnią granicą miejscowości Widzew w kierunku południowym środkiem rowu przecinając szosę Rypułtowice — Widzew do punktu przecięcia z północnym skrajem szosy Rypułtowice-Ksawerów.

Dalej granica m. Pabianic biegnie południową granicą obrębu Ksawerów, którą stanowi początkowo północny skraj drogi Rypułtowice — Ksawerów na odcinku długości około 270 m, a następnie skręca na wschód i biegnie linią łamaną, początkowo miedzą, a następnie brzegiem rowu do punktu przecięcia ze wschodnim brzegiem rowu stanowiącego granicę miejscowości Teklin, stanowiącej część gruntów wsi Ksawerów. Od tegu punktu granica biegnie w kierunku południowym, początkowo wschodnim brzegiem rowu do załamania, a następnie miedzą do punktu przecięcia z drogą polną i dalej południowym skrajem tej drogi w kierunku wschodnim do punktu przecięcia z zachodnim skrajem drogi Pabianice — Teklin. W punkcie tym granica załamuje się i biegnie na południe, zachodnim skrajem szosy Pabianice — Teklin do punktu przecięcia z południowym skrajem szosy Rypułtowice — Wola Zaradzyńska. Tu załamuje się i biegnie dalej na północny-wschód, południowym brzegiem szosy Rypułtowice — Wola Zaradzyńska, do punktu przecięcia ze środkiem ulicy Zaradzyńskiej. Z punktu tego granica biegnie osią ul. Zaradzyńskiej do punktu przecięcia z północnym skrajem szosy Pabianice — Rzgów.

Od tego punktu granica m. Pabianic biegnie południowo-zachodnią granicą wsi Wola Zaradzyńska w kierunku południowym, początkowo wschodnim skrajem ulicy Zaradzyńskiej odcinkiem długości ok. 110 m, a następnie skręca na wschód i biegnie miedzą długości około 275 m, po czym skręca na południe i biegnie miedzą do punktu przecięcia ze środkiem ul. Granicznej.

Dalej granica biegnie w kierunku południowo-wschodnim osią ul. Granicznej do punktu przecięcia ze wschodnim skrajem drogi Wola Zaradzyńska — Nowa Wola, tu załamuje się i biegnie w kierunku północnym do punktu przecięcia z południowym skrajem drogi polnej. W punkcie tym granica skręca na wschód i biegnie południowym

skrajem drogi polnej do punktu przecięcia z granicą wsi Czyżeminek, załamuje się i biegnie na południe, zachodnim brzegiem drogi polnej Wola Zaradzyńska-Czyżeminek, po czym skręca w kierunku południowo-zachodnim i biegnie prostą przecinając drogę Pabianice — Prawda do punktu granicznego: wsi Rydzyny, wsi Czyżeminek i m. Pabianic.

Od tego punktu granica m. Pabianic biegnie północną granicą wsi Rydzyny, początkowo miedzą w kierunku północno-zachodnim do punktu przecięcia z drogą Rydzyny — — Sereczyn i dalej zachodnim brzegiem rowu stanowiącym odcinek około 450 m, po czym skręca w kierunku północno-wschodnim i biegnie miedzą długości około 70 m, tu załamuje się na północ by dobiec do punktu przecięcia ze środkiem rzeki Dobrzynki i dalej w kierunku zachodnim środkiem rz. Dobrzynki przecinając szosę Pabianice — Dłutów by dojść do punktu granicznego: m. Pabianic, wsi Rydzyny i wsi Bychlew.

Od tego punktu granica m. Pabianic biegnie północną granicą wsi Bychlew, początkowo na północny-zachód południowym brzegiem rzeki Dobrzynki, odcinkiem długości około 1100 m, po czym skręca w kierunku zachodnim i biegnie prostą, przecinając szosę Pabianice — Bełchatów, dochodząc do punktu przecięcia ze wschodnim skrajem drogi Pabianice — Pawlikowice, tu załamuje się i biegnie na północ, wschodnim skrajem drogi Pabianice — Pawlikowice odcinkiem długości około 70 m, następnie załamuje się i biegnie w kierunku zachodnim, początkowo miedzą długości około 555 m, a następnie północnym skrajem drogi polnej do granicy z PGL Nadleśnictwo Kolumna w woj. sieradzkim i dalej północną granicą kompleksu PGL do punktu przecięcia z granicą wsi Chechło I. W punkcie tym granica załamuje się i biegnie wschodnią granicą wsi Chechło I w woj. sieradzkim, przecinając drogę Chechło — Karolew do punktu przecięcia z południowym skrajem ul. 15 Pułku Piechoty Wilków.

Punkt ten stanowi punkt graniczny: m. Pabianic, miejscowości Karolew stanowiącej część gruntów m. Pabianic i wsi Chechło I.

Od tego punktu granica biegnie w kierunku zachodnim, południowym skrajem ul. 15 Pułku Piechoty Wilków do punktu opisanego na początku.

§ 2. Wykonanie zarządzenia powierza się Głównemu Geodecie Wojewódzkiemu.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1988 r. i podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Łódzkiego.

Prezydent Miasta
Jarosław Pietrzyk

96

ZARZĄDZENIE NR 42/87 PREZYDENTA MIASTA ŁODZI

z dnia 30 września 1987 r.

w sprawie szczegółowego opisu granic miasta Zgierza

Na podstawie § 2 uchwały Nr XXVII/162/87 Rady Narodowej Miasta Łodzi z dnia 29 czerwca 1987 r. w sprawie zmiany granic miast: Aleksandrowa Łódzkiego, Konstantynowa Łódzkiego, Ozorkowa, Pabianic i Zgierza (M.P. z 1987 r. Nr 26, poz. 209) w związku z art 16. ust. 2 ustawy z dnia 20 lipca 1983 r. o systemie rad narodowych i samorządu terytorialnego (Dz.U. Nr 41, poz. 185 z późniejszymi zmianami)

zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się przebieg granicy miasta Zgierza po włączeniu uchwałą Nr XXVII/162/87 Rady Narodowej Miasta Łodzi z dnia 29 czerwca 1987 r. obszarów wsi: Bazylia o powierzchni 60,19 ha, Kontrewers o powierzchni 193,08 ha, Lućmierz o powierzchni 225,21 ha i Proboszczewice o powierzchni 295,12 ha z gminy Zgierz oraz Aniołów o powierzchni 106,57 ha Krogulec o powierzchni 170,10 ha i Piaskowice o powierzchni 124,87 ha z gminy Aleksandrów Łódzki w sposób następujący:

Od punktu granicznego powstałego z przecięcia północnej granicy m. Łodzi z zachodnią granicą m. Zgierza i wschodnią granicą miejscowości Sokołów, stanowiącej część gruntów m. Łodzi, granica m. Zgierza biegnie wschodnią, a następnie północną granicą miejscowości Sokołów początkowo w kierunku północnym linią łamaną do punktu przecięcia ze środkiem rowu granicznego, następnie granica załamuje się i biegnie w kierunku zachodnim środkiem tego rowu do punktu granicznego wspólnego dla miejscowości: Zimna Woda, Piaskowice i Sokołów.

Z punktu tego granica biegnie północną granicą miejscowości Zimna Woda stanowiącej część gruntów m. Łodzi, a dalej wschodnią granicą wsi Kolonia Brużyca do punktu granicznego powstałego z przecięcia z południową granicą wsi Brużyczka Mała.

Granicę tę na gruncie stanowi środek rzeki Sokołówki do punktu przecięcia z szosą Aleksandrów Łódzki — Zgierz, a następnie południowy skraj drogi polnej.

Dalej w kierunku północnym, wschodnią granicą wsi Brużyczka Mała stanowiącą północny brzeg rzeki Bzury, a następnie wschodni brzeg rowu granicznego będący jej dopływem do punktu przecięcia z granicą miejscowości Kontrewers stanowiącej część gruntów m. Zgierza, tu granica załamuje się i biegnie miedzą długości około 160 m w kierunku północno-wschodnim do punktu granicznego: wsi Jastrzębia Góra, miejscowości Kontrewers i wsi Brużyczka Mała.

Stąd wschodnią granicą wsi Jastrzębie Górne linią łamaną w kierunku północno-zachodnim przecinając drogę Jastrzębie Górne — Krogulec i dochodzi do punktu granicznego ze wsią Jedlicze „A”, następnie wschodnią granicą obrębu Jedlicze „A” linią łamaną w kierunku północnym przecinając teren PKP relacji Kutno — Łódź Kaliska i dalej drogą Jedlicze „A” — Krogulec dochodząc do punktu przecięcia ze środkiem rzeki Lindy, tu załamuje się w kierunku południowo-wschodnim i środkiem rzeki Lindy dobiega do punktu granicznego: miejscowości Kontrewers, obrębu Lućmierz Las i miejscowości Lućmierz stanowiącej część gruntów m. Zgierza. Od tego punktu biegnie w kierunku północno-wschodnim wschodnią granicą obrębu Lućmierz Las, stanowiącą wschodni brzeg rowu okalającego kompleks Lasów Państwowych Nadleśnictwa Grotniki do punktu przecięcia z południowym brzegiem drogi polnej prowadzącej z lasu do zabudowań Ośrodka Lućmierz, a następnie południową granicą gruntów miejscowości Lućmierz — Ośrodek, początkowo południowym skrajem drogi polnej, a następnie miedzą do punktu przecięcia z granicą miejscowości Proboszczewice stanowiącej część gruntów m. Zgierza.

Tu załamuje się w kierunku północno-wschodnim, miedzą dobiega do szosy „Trasa nr 1” Łódź-Ozorków i dalej w tym samym kierunku, północnym skrajem drogi dojazdowej do punktu położonego o około 240 m, gdzie załamuje się i miedzą w kierunku północno-zachodnim dobiega do południowego skraju drogi lokalnej PGR Lućmierz — Dąbrówka Wielka.

Z tego punktu biegnie południową granicą wsi Rosanów, która stanowi południowy skraj drogi PGR Lućmierz-Dą-

brówka Wielka do punktu granicznego na zachodnim skraju drogi Rosanów — Zgierz.

Stąd zachodnią, a następnie południową granicą wsi Dąbrówka Wielka, którą stanowi zachodni skraj drogi Rosanów — Zgierz, a od przecięcia z rowem granicznym północny brzeg rowu do szosy Zgierz — Piątek i dalej północnym brzegiem rowu, a następnie miedzą do punktu przecięcia z granicą wsi Dąbrówka — Strumiany, dalej linią łamaną, którą stanowi południowa granica wsi Dąbrówka Strumiany do punktu przecięcia z zachodnią granicą wsi Maciejów, tu granica m. Zgierza załamuje się i biegnie linią łamaną najpierw w kierunku południowo-zachodnim zachodnią granicą wsi Maciejów, następnie południową granicą wsi Maciejów do punktu granicznego wsi Nowe Łagiewniki.

Stąd w kierunku południowym zachodnią granicą wsi Nowe Łagiewniki przecinając teren PKP relacji Zgierz — Łowicz, dochodząc do północnego skraju szosy Zgierz — Stryków. Punkt ten jest punktem granicznym: m. Zgierza, m. Łodzi i wsi Nowe Łagiewniki.

Od tego punktu granica m. Zgierza biegnie północną granicą m. Łodzi, początkowo środkiem rzeki Bzury w kierunku południowo-wschodnim, dobiega do punktu przecięcia z granicą łąk m. Łodzi i południową częścią miejscowości Nowe Łagiewniki stanowiącą część gruntów m. Łodzi położonych po zachodniej stronie rzeki Bzury, następnie okala opisane łąki i ponownie dochodzi do rzeki Bzury w punkcie przedłużenia z ul. Jaskółczą, dalej biegnie środkiem rzeki Bzury w kierunku południowym, nie dochodząc do ul. Mrówczej, załamuje się na zachód i biegnie do ul. Przepiórczej. Przecina ul. Przepiórczą i biegnie w kierunku południowo-zachodnim, początkowo północnym brzegiem rowu, a następnie linią łamaną przecina ulicę bez nazwy i dalej w odległości 105 m załamuje się na południowy zachód, przecina ul. Łabędzią i dochodzi do przecięcia z ul. Krecią. Tu ponownie załamuje się na południowy zachód i dochodzi do punktu przecięcia z terenem PKP relacji Łódź-Widzew — Zgierz, przecina go i biegnie dalej linią łamaną w kierunku północno-zachodnim do punktu przecięcia z szosą Łódź — Zgierz przecina ją i biegnie dalej w kierunku zachodnim do punktu przecięcia z terenem PKP relacji Łódź-Kaliska — Zgierz.

Od tego punktu granica biegnie linią łamaną w kierunku początkowo południowo-zachodnim, a następnie północno-zachodnim i ponownie południowo-zachodnim do punktu przecięcia z drogą leśną, tu załamuje się i biegnie w kierunku zachodnim, północnym skrajem drogi do ul. Szczecińskiej, przecina ją i dalej północnym skrajem tej drogi odcinkiem długości około 270 m, po czym załamuje się w kierunku południowo-zachodnim i biegnie linią łamaną w kierunku południowo-zachodnim, przecina ul. Liściastą i dochodzi do punktu granicznego opisanego na początku.

§ 2. Wykonanie zarządzenia powierza się Głównemu Geodecie Wojewódzkiemu.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1988 r. i podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Łódzkiego.

Prezydent Miasta

Jarosław Pietrzyk

południowo-zachodnim, początkowo północnym brzegiem rowu, a następnie linią łamaną poprzez pola bez rowu i dalej w odległości 105 m załamuje się na południowy zachód, przecina ul. [illegible] i dochodzi do przecięcia z ul. [illegible]. Tu ponownie załamuje się na południowy zachód i dochodzi do punktu przecięcia z terenem PKP relacji Łódź-Widzew — Zgierz, przecina go i biegnie dalej linią łamaną w kierunku północno-zachodnim do punktu przecięcia z drogą Łódź — Zgierz, przecina ją i biegnie dalej w kierunku zachodnim do punktu przecięcia z terenem PKP relacji Łódź Kaliska — Zgierz.

Od tego punktu granica biegnie linią łamaną w kierunku początkowo południowo-zachodnim, a następnie północno-zachodnim i ponownie południowo-zachodnim do punktu przecięcia z drogą leśną, tu załamuje się i biegnie w kierunku zachodnim, północnym skrajem drogi do ul. Szczecińskiej, przecina ją i dalej północnym skrajem tej drogi odcinkiem długości około 270 m, po czym załamuje się w kierunku południowo-zachodnim i biegnie linią łamaną w kierunku południowo-zachodnim przecina ul. Lućmierską dochodzi do punktu granicznego opisanego na początku.

§ 2. Wykonanie zarządzenia powierza się Głównemu Geodecie Wojewódzkiemu.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1988 r. i podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Łódzkiego.

Prezydent Miasta

Jarosław Piotrzyk

Adres Redakcji: Wydział Prawny Urzędu Miasta Łodzi, ul. Piotrkowska 104, tel. 36-04-26, wewn. 444. Adres Administracji: Wydział Budżetowo-Gospodarczy Urzędu Miasta Łodzi, ul. Piotrkowska 104, tel. 32-90-40, wewn. 696.

Konto: Narodowy Bank Polski — IV Oddział Miejski w Łodzi — nr 47047-55-225. Reklamacje z powodu niedoręczenia poszczególnych numerów Dziennika należy wnosić do Administracji Dziennika niezwłocznie po otrzymaniu następnego, kolejnego numeru.

Prenumerata roczna ze skorowidzem wynosi zł 150.— półroczna ze skorowidzem zł 80,—. Cena pojedynczego egzemplarza uzależniona będzie od objętości numeru.

Cena egz. zł 80,—

Sprzedaż pojedynczego egzemplarza odbywa się w Wydziale Budżetowo-Gospodarczym, Łódź, ul. Piotrkowska 104, pokój 14, telefon 32-90-40, wewn. 696.

ODBIORCA: **Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem**

Drukarnia Oświatowa w Łodzi. Zam. 484/Co. Nakład 660 egz.